

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izmizi nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemam za avstrijsko-ugarske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četr leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld. za četr leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 0 kr. za četr leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne pett-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.
Dopisi naj se izvole frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravištvje je v Frana Kolmana hiši, "Gledališka stolba".

Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Govor poslanca Božidara Raiča

v državnem zboru v 28. dan februarja.

Visoka zbornica! Prestolni govor 28. dne oktobra 1870 dal je nam pomirjajočo obljubo, da bode vlada jednak skrbela za duševne in gmotne koristi vseh narodov v državi; dalje, Avstrija ima biti zavetje za pravice svojih narodov in dežel, trajno bivališče pravici in pravej svobodi. In Njega ekscelenca gospod ministerski predsednik je 15. dan februarja 1882 v 194. seji se izjavil: „Avstrija je Avstrija; biti mora združiče za vse avstrijske narodnosti, katere živé jednakopravno pod avstrijskim žeslom, združiče, kjer tudi morejo uživati svoje pravice.“

Državni osnovni zakon z 21. dne decembra 1867 o splošnih pravicah državljanov za v državnem zboru zastopana kraljestva in dežele pravi v članu XIX. tako le: „Vsi narodi so jednakopravni in vsak narod ima nerušljivo pravo na varstvo in gojitev svoje narodnosti in jezika. Jednakopravnost vseh v deželi navadnih jezikov v šoli, uradu in javnem življenju priznana je od države. V deželah, v kajih biva več narodov, morajo se učilnice tako urediti, da vsak narod dobi potrebna sredstva izobraziti se v svojem materinem jeziku, ne da bi se silil k izučenju druga deželnega jezika.“

Sankcijoniran osnovni zakon zagotavlja tedaj vsem narodom in deželam, ki so zastopane v državnem zboru, popolno jednakopravnost v šoli, uradu in javnem življenju.

K tem narodom prištevajo se brez dvojbe tudi Slovenci, ki bivajo na Kranjskem, Spodnjem Štirske, jednem delu Koroške in v Primorji, se ve da v različnih deželah, vendar zdržama; pa slovenski narod so zadeli le redki žarki ustavnih dobro.

Za resničnost te trditve govore sledeča fakta: §. 39. zakona za Štirske z dne 8. februarja 1. 1869, ki se glasi: „Jeden deželnih šolskih nadzornikov mora biti popolnem več slovenščine“, se vzliz mnogim pritožbam trdovratno prezira. Sedanja vlada imenovala je za Štirske šolske svetnike, kajih nobeden ni zmožen slovenščine (Čujte! na desnici), četudi biva na Štirske 467.000 Slovencev, 785.000 Nemcev, četudi dajo Slovenci 10.000 in Nemci 12.500 vojaških novincev.

Za okrajne šolske nadzornike imenovalo so se osebe, ki se jako malo brigajo za blaginjo sloven-

skega ljudskega šolstva, pač pa smatrajo za glavno nalogu ponemčevanje slovenske mladine. Največjo podporo imajo pa germanizatorji v okrajnih glavarjih in to povsod na Štirske in Koroške.

Ravnateljska in profesorska mesta nameščajo se redno brez razpisa s tujimi učnimi močmi, tako v Mariboru in Ptui (kjer je se ve da kmetijska šola, pa vrhovno vodstvo nauka je na Dunaji). Tako v Trstu, Gorici in Paznu, kamor so nedavno poklicali ravnatelja iz Sternberga. Domače profesorje skušajo počasi spraviti iz slovenskega ozemlja in nadomestiti jih s tujimi elementi, tako v Mariboru, Ptui, Celji itd. Dr. Vošnjak navel je 1881. leta sledenja slučaja. V Mariboru oglasilo se je šest prosilcev za mesto suplenta, ki so vsi bili zmožni slovenskega jezika, in to mesto dobil je Žid (čujte! na desnici), če tudi se v Mariboru šolajo samo katoliki. V Trstu prosilo je 43 suplentov za izprazneno profesorsko mesto in mej temi sedem tacih, ki so zmožni obeh deželnih jezikov, ter so že supplirali po 5–6 let. To mesto dobil je najmlajši prosilec, kateri je suppliral še le jedno leto in je bil domač učitelj pri baronu Pretisu. (Čujte! na desnici.) Tako se godi pod upravo sedanjega ministerstva. (Čujte! na desnici.) Domači sinovi se večinoma posljajo na Hrvatsko ali sploh k našim jugoslovenskim bratom, posamični izmej njih morajo mnogo let supplirati, imamo pa tudi slučaje, da posamični izpitani učitelji morajo brez vsake službe v revščini živeti. Že nastavljeni profesorje gonili so pa z jednega konca dežele na druga, ker so se javno priznali za Slovence in kot taki delali za svojo narodnost. Ko bi c. kr. vlada skrbela, da se tuji elementi priuči slovenščini, predno se pošlejo v slovenske pokrajine, bi mi mnogo manj temu ugovarjali. Tako pa moramo kot težko obloženi davkopalčevalci in in avstrijski državljanji slovesno protestovati proti takemu nepravičnemu postopanju cesarsko-kraljeve vlade.

Poslednje dni izmislišli so se nekak lpripravniški kurs za slovenske dečke, ki mislijo ustopiti v gimnazijo, da le slovenski deček izgubi jedno leto. Ko bi bilo c. kr. naučno ministerstvo uvelo parallelke za Štirske Slovence, kakor je bil to sklenil državni zbor, odpala bi izguba jednega leta za slovenske učence.

Resolucija z 23. dne aprila 1880, ki se glasi (čita); „C. k. vlada se naprosi, da v pokrajinh,

kjer bivajo Slovenci, v srednje šole, katero vzdržuje država, za učence slovenskega materinega jezika uvede ta jezik kot naučni jezik po meri nahajajočih se naučnih sredstev“, katero je v 79 seji IX. zasedanja vsprejela visoka zbornica, ostala je za gimnazije naše mrtvorojeno dete. Naučni minister je sicer jednemu izvrstnemu profesorju naročil izdelati naučni načrt, po katerem bi se dala izvesti ta resolucija. Ta naučni načrt leži pa tudi vsaj navidezno mrtev v naučnem ministerstvu, kajti nič ni zapaziti, da bi se ga kaj skušalo realizovati. Stara krvica se dalje praktikuje. Za Pazin se je razpisalo mesto učitelja s pristavkom, da kandidat mora biti več hrvatsko-slovenskega jezika. Mej prosilci bili so tudi taki, ki so zadoščevali tej zahtevi, vendar se je dalo dotično mesto prosilcu slovanščine neveščemu. (Čujte! Čujte! na desnici.) Na deželni spodnji gimnaziji na Ptui dalo se je začetkom letošnjega šolskega leta mestoravnatelja učitelju slovenščine neveščemu, če tudi je deželni odbor imel 8 slovenščine zmožnih učnih močij na razpolaganje. V Trstu obiskovalo je vlni 117 Slovencev državno gimnazijo in za te Slovence odločeni so trije učni kursi za slovenščino, namreč za prvi in drugi razred I., za tretji, četrti, peti in šesti razred II. in za sedmi in osmi razred III. kurs. Slovensko društvo „Edinost“ prosilo je, da bi se še to leto razdelil drugi kurs v 2 oddelka in se v prihodnjem letu po predpisih ravnalo. (Dalje prib.)

K letošnjemu budgetu.

V državnem našem zboru debatuje se sedaj o državnem proračunu za 1885. leto. S tem seveda ne more biti rečeno, da govorniki razpravljajo suhoporno in težavno stvar, da kritikujejo dohodke in razbodke države, na konečno tudi nasvetujejo pota, ki bi nas dovedla k jednakotežju v državnem našem gospodarstvu. Opravičeno in hlinjeno nezadovoljstvo porabi marveč tako priliko, da kritikuje upravo, ki se plačuje iz državne blagajnice. In zlasti pri nas v Avstriji ne moremo pričakovati tistega čuda, da bi v budgetnih debatah čuli samo o budgetu. In letos je uprav najbolj potrebno, da opozicija ves svoj pesimizem privleče na dan in še jendkrat „urbi et orbi“ s črnimi bojami naslikava temno podobo našega finančnega stanja in protinemške uprave. To zato, da bodo bližajoči se nam kandidatski govori imeli „eine parlamentarische Wehe“.

LISTEK.

Častiti gospod dr. J. Z.!

(Konec.)

Gospod doktor, ali se še spominjate onega mrzlega večera minolega decembra, ko sva bila pri Ančniku v Šiški zašla v malo družbo domačih in tuji učenjakov? Razgovarjali smo se tudi o onem dragem spomeniku, ki je o šeststoletnici Slovenskej Matice toliko tisoč po nepotrebnom pozrl. Gotovo se še spominjate, kako sem jaz poudarjal nepresegljivo imenitnost slovenskega zgodovinopisca, katerega delo je napolnilo polovico rečenega spomenika. Mož si bode, le počakajte vi zavidni mu domači in tuji učenjaki, zadobil nevenljivo slavo, ko bode to delo v nemščino preložil in objavil. Saj je to pravico izrečno si pridržal v Matičnih zapisnikih, z namenom, da bi mi nevedne slovenske ovčice tem bolj občudovale ga. Pri tej priliki sem tudi prvkrat slišal, da bi si mož to prelaganje svojega dela močno olajšal, ko bi ob jednem čital O. Lorenzovo: „Ge-

schichte König Ottokars II. von Böhmen und seiner Zeit“. To delo ni kaka knjižura, ampak debela, učena knjiga, ki šteje 758 strani, ter ti ponuja vse, kar koli ti srce poželi, celo ono „Škrat“ toli prijavljeno Reimchroniko. Ondanji „Brenzelj“ se mora uvrstiti tudi mej „nehvaležno domovino“ predsednika-govornika pri valeti, ki je tako resnobno vprašal: kake zasluge pa ima „nehvaležno domovino zapuščajoči“ Šuklje za slovensko slovstvo? Kaj nič ne veljajo toli imenitna zgodovinska dela, če prav v zobe bijejo Diodoru Sicilskemu, ki pravi: „zgodovina je oznanovalka resnice“. Kdo se pri tej priliki ne spominja onega lista, v katerem Ciceron nagovarja Luceja, naj sestavi zgodovino o Katalinovi zaroti? Še bolj pomenljiv pa je oni list cesarja Vera, v katerem prosi učenjaka in svojega učitelja Frontona, naj mu spiše zgodovino vojne s Parti. Isto se dandanašnji godi v vrstah mamelukov: resnice zavijajo v knjigah, in še rajši v novinah, v časopisih. Oni sestavek v starri „Pressi“ od 11. jan. („Der slüdslavische Club“) je temu najočitnejša priča. Mej našinci pa le jednega nesem naletel, da

bi bil spregledal zvezo mej rečenim dopisom in onimi stavki v štev. 2 zastarelih naših „Novic“: to je le mejsebojno zavarovanje kravice in telic, ki se nadaljuje v malo jasnem sestavku „časnikarski preklic“. O „Spectabilis“ respectabilis, ali nemate več črno na belem zapisanega, da mi navadni Slovenci imamo za 50% manj možjanov, kakor ta najgenialnejši, najduhovitejši, najpopolnejši, najnezmotljivejši Kranjec, ki „nehvaležno domovino zapušča“? Kaj pa molzna krava? Liliputanci si priovedujejo premnoge povedi, kako so jo sikofanti sedaj na skrivnem, sedaj očitno molzli. Pa o tem molčimo, ker take stvari tudi v deveti deželi nekaternikom najhujše presedajo.

Takrat, nadejam se, mi „Slovenčevi“ prijatelji resnice in pravice ne bodo delali nepotrebne sitnosti. Pri tej priliki predsednika društva „Narodni dom“ očitno vprašam, ali sta ona dva „Slovenčeva“ pisatelja plačala zapadeni vsoti (100 in 500 gld). Če jima Busenbaum ne zadostuje, zatečeta naj se še k dosta starejšemu Filiutiju, ki ju bode s čudovitimi besedami v tr. —, cap. —, nr. —, popolnem za-

Ako pa finančnega vprašanja ne gledamo, ne sodimo s političnim očesom, uverjeni smo, da avstrijski budget, ki za letos določuje razhodke s 519 milijoni, a dohodke s 504 milijoni ni ne slab ne dober. Če bi mi živeli v državi, katero mrzel pot oblije pri besedi „deficit“, potem bi seveda imeli prav, če bi roke v žalosti sklepali nad nesrečnim našim financijskim stanjem. Toda v Avstriji smo se deficitu do dobrega že privadili, kakor se bolnik privadi dolgotrajni bolezni in že misli, da bode ozdravljati, če se mu le nekoliko jame obračati na bolje.

Letošnji proračun dovršuje šestletno finančno dobo ministerstva Taaffe-Dunajevskega. Ta doba je zelo interesantna v Avstrije gospodarskem razvoju. Odlikuje se na dve strani: hitro so v tej dobi šli kvišku dohodki, a prav tako hitro skoraj so se množili razhodki. Ko je v 26. dan junija 1880, po nesrečnem diletantovanju barona Kriegsaua finančni portfelj prevzel sedanji minister dr. pl. Dunajevski, imela je naša država 340 milijonov letnih dohodkov; ta vsota se je nekako ponavljala izza ministrovanja dr. Brestelovega, torej izza 1869. leta. Za Dunajevskega pa so dohodki rastli kakor konoplje! V 5 letih pomnožili so se za 164 mil. V tem oziru bi se z nami morebiti mogla meriti jedino le Italija, kateri so tudi tako vzrastli v 5 letih dohodki, da je mogla regulovati valuto in uesti zlato vrednost. Toda velik je razloček, s kakšnimi pripomočki se je to doseglo tukaj in tam. V Italiji se neso nalagali novi davki, dohodki so kraljevini rastli iz prave zemlje iz pomnožene narodne blaginje. Tudi pri nas se mora priznati, da se je zadnja leta okreplilo in nekako ozdravelo naše gospodarstvo, toda dohodki državni so vendarle v svojem večjem obsegu pomnožili se vsled povišanih in na novo izumljenih davkov. In baš dr. Dunajevski pokazal se je pravega mojstra na davnem tem polji. Toda taka sredstva so samo od danes do jutri in zategadelj ni posebno dobro znamenje našega finančnega stanja, da so se v zadnjih 5 letih tako neprimerno hitro pomnožili državni dohodki.

Vendar pa se bi državljan sprijaznil tudi s temi naloženimi si žrtvami, iz ozirov na državno blaginjo bi se pokoraval takemu sistemu, če bi potem takem res prišla država do zaželenjega smotra, — da izgine državni deficit. Žalibog, da ne pride. Ako rasejo dohodki, rasejo prav tako močno tudi razhodki in tako se vrtimo v kolobarji naprej. Leta 1880. so znašali razhodki 390 milijonov, sedaj pa jih je že 519 milijonov. Če so se torej dobili 164 milijonov več, izdal se je zato tudi 129 milijonov več, tako da prejšnjega deficitu še zmiraj ostaja 15 milijonov. Zopet se je torej treba vprašati: kako odpraviti ta deficit? Minister je bil predložil davčno novelo, ki bi utegnila izravnati dohodke in razhodke v državi. Toda padla je, in sicer po pravici, ker je prejednostranska bila v dani podobi. Zopet je torej treba napravljati dolg, minister mora zateči se h kreditnim operacijam, obrniti se k staremu sistemu, kateremu smo se bili pred petimi leti slovesno odpovedali. V Avstriji imamo torej redko kombinacijo, da se apeluje i do obdavkovancev i do denarnega trga, ako hočemo zadovoljiti redne potrebe naše države.

Kedaj bode temu konec? Koliko je tu neštetičnih faktorjev, več ali manj važnih za hitrejši in boljši konec, za jednakotežje v državnem gospodarstvu! Pomnoževati dohodke, zmanjševati razločke, to je

dovoljil. Vsa zadeva nas le uči, da prevelika radovednost nikdar ne ugaja. Ko bodeta zapadeni vsoti izplačala, zastavita lahko nove in potem jima budem rad pristavl število k traktatu, kapitelju in numeri. Zastonj se pa pri nas še mačke ne — — —

Kdo se ne spominja one šepave izjave, katero so naši deželniki pred jednem letom — natanko sv. Hodomira večer leta 1883 — prijavili slavni deželni vladi in tlačenemu slovenskemu narodu? Poslanci predložite si ono izjavo — pa predložite si tudi vse političke in nepolitičke javne dogodke v našej deželi od 31. decembra 1883 sem do današnjega dne. Kdor vse javno pregleduje — in pri tem se mu ni treba še ozirati na sosedne slovenske pokrajine — in trezno premišluje, trkal se bode pač na prsi rekoč: kam smo zašli? Pri Filipih, rekel sem lansko leto, se bodovali videli! In res kak poraz, ko bi človek vsaj na debelo smel naštevati in presojati vse napačne stopinje in razne prazne nade in oblube narodnih zastopnikov! A od tega dela me ne odvračajo besede Voltairjeve! „Kdor piše zgodovino svojega časa, pripravljen mora biti,

modrost modrosti. A če obdavkujemo državljanstvo, dati mu moramo z druge strani ekvivalent, narodno-gospodarski nadomestek, s katerim si more pomagati naprej. Semkaj spada tudi dobra, jednakopravna uprava, ki mora svojstvu narodov biti primerna. A v tem in onem upravlja se pri nas jako jednostransko. Narodnogospodarske investicije in pomoci delijo se leta in leta le posamičnim, že naprej izbranim kronovinam. V državi, ki ima kakor naša, tako zelo pasivne dežele kot sta Galicija in Bukovina, ni ravno modro, da se baš v te kronovine vsako leto utaknejo milijoni državnega imetka, druge kronovine pa ne dobivajo niti najpotrebnejšega. Poleg te jednostrnosti gospodarske vlada pa še nejednakopravna, naravnost krivična uprava. Tu bi se pač lahko pomagalo, če bi se hotelo narode imeti zadovoljne in vsaj tolačilo mirnega življenja dati jim za višje in višje davke! A tudi tedaj moralna bi vlada biti „bona mater familiae“, kadar se govori o stvareh, katera je Severna železnica etc. Dokler pa bode iz ozirov, ki narodno-gospodarski ne morejo biti obrazloženi, državni milijoni kot raki počni lezli na Rotschildove travnike, tako dolgo ne pridemo naprej.

M.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 4. marca.

Praški odbor za Metodovo slavnost na Velegradu izdal je oklic, v katerem vabi vse prebivalce Češke, da se udeleži mnogobrojno te slavnosti. Če tudi Ciril in Metod po pravici veljata za apostola slovanska, vendar naj se tudi Nemci udeleže te slavnosti, kajti ta dva apostola imata velike zasluge, da se je katoliška vera utrdila na Českem, ter druži oba naroda.

Pri občnem zboru českega društva „Komensky“ na Dunaji izrazil je grof Harrach svoje prepričanje, da bodo Čehi na Dunaji dosegli jednakne pravice kakor Nemci. Z vsakim dnem narašča češki živelj na Dunaji, in dolgo se mu ne bodo mogle zavirati njega pravice.

Centra na Komisija za obrtni pouk snide se po jednoletnem prestanku 9. t. m. Predsedoval je bode sekcijski šef Fidler in posvetovanja bode imela v poslopji naučnega ministerstva. Na dnevnom redu so poročila o organizaciji rokodelskih šol, ustanovitvi več rokodelskih šol, o organizaciji nadzorstva pouka v nadaljevalnih šolah, o organizaciji umeteljno-obrtne šole v Pragi, o razširjenji Dunajske obrtne šole s tem, da se uvedejo večerni kursi za mojstre in pomočnike, o razmerah obrtnega pouka v Krakovu, o ustanovi državnih obrtnih šol v Lvovu in Tarnopolu, o otvorjenji českih kursov na državnih obrtnih šolah v Brnu, o ustanovitvi ključarske šole v Chotznu, o ustanovitvi več strokovnih šol, o podpori kamnenoobrtnih šol v Šleziji in strokovne šole v Kočevju, o organizaciji obrtnega pouka v Niksdorfu, o ključarske šoli v Svatnikih, in o stanji rokodelskega pouka sploh. Poročevalc je sekcijski sovetnik baron Dumreicher.

Vnanje države.

Dopolnilne volitve za srbsko skupščino so razpisane na 31. dan t. m. vsled kraljevega ukaza. Z letošnjim letom pa skupščini tudi poteče volilna doba. Letošnje zasedanje skupščine trajalo bo le tri tedne. Zaradi tega poda se samo kralj v Niš, kraljica pa ostane v Belegradu.

Ruski car ne mara odpustiti grofa Tolstega. Ponudil mu je sedaj vilo Livadijo v Krimu, da se tja preseli proti koncu marca, da ozdravi. Kadar se govori, obdržal bode Tolstoj vrhovno vodstvo ministerstva notranjih zadev tudi tedaj, ko bode bivali v Livadiji.

da mu bodo oporekali in očitali vse, kar je povedal, in tudi vse, kar ni povedal“. Te besede me nikakor ne odvračajo od dela, ker obravnaval bi to stvar popolnem predmetno; odvrača me pa od dela ona ostra roka, ki tako bistro pregleduje nezavisne slovenske časopise ter jih zarad najmanjše nevsečne stvarice zasega. V deveti deželi celo Liliputanci dobro poznavajo dejansko spričano politično načelo: Najootčitnije znamenje slabotne vlade je, če v neznatnih in postranskih stvareh svojo moč kaže. A odloženo, ni opuščeno. Zato se mi je najprimernejše zdelo, čitajočemu občinstvu ponuditi političen roman. Le primernega izbrati, bilo je težavno. S prva sem omahoval mej „Tribuns et courtisans“ pa „L' histoire dun plebiscite“, a nazadnje se odločil za Laboulayev „Pariz v Ameriki“, kateremu so čitatelji svojo naklonjenost do današnjega dne ohranili. Temu priča je, da je izvirnik francoski že l. 1881 bil 32 izdaj doživel. Čitatelji naj sami sodijo, kako jasno in mično je znal Francoz razkladati raznovrstne politične razmere in tudi naj bolj zamotana politična vprašanja. Poslovenil sem povest po 18. pariški izdaji (od leta

1867), ki jo ravno mej svojimi knjigami hrani. K tej izdaji vsak poznatelj francoščine lehko čita na čelo postavljeno opomnjo, ki se končuje s sledečimi besedami: „l'auteur et l'édition de Paris en Amérique autorisent la traduction de ce livre dans toutes les langues étrangères“. Ta mični roman se mi je zdel tem primernejši, ker me je skoro neprestano spominjal na naše domače razmere ter zlasti delovanje poštenih in nepoštenih časnikarjev tako pravčno in resnično presojal. Kdor koli se bi čutil zadetega, naj se le tolaži z onimi besedami, s katerimi se španske povesti navadno končujejo:

Quien haga aplicaciones
Con su pan se lo coma.

Pred vsem pa naj č. čitatelji „Slovenskega Naroda“ imajo potrpljenje s prelagateljem.

* * *

Stat nominis umbra.

V Ljubljani 26. prosenca 1885.

— (Slovanska vzajemnost.) V literarno-governiškem društvu „Slavia“ v Pragi bilo je v nedeljo zopet predavanje o Slovencih. Čital je pisatelj gosp. J. Lugo razpravo: „Katere so zasluge slovenske duhovščine za slovstvo?“ Gosp. Kol. Power pa je poročal o „Poezijah“ Gregorčičevih. — To je lepo, to je slovansko!

— (Petdesetletnico preporoda slovstva hrvatskega) praznovalo bode hrvatsko akad. društvo „Zvonimir“ na Dunaji s posebno slavnostjo v 8. dan t. m. in sicer v lokalitetah „katoliške resurse“. Mej slovanskimi dijaki je zanimanje za to slavnost veliko.

— („Kres“) prinaša v svojej 3. letosnjek številki naslednjo vsebino: Arabela. Roman. Spisala Pavlina Pajkova. (Dalje.) — Vzpomladne pesni. A. Funtek. — Slika in srce. Novela. Spisal dr. Stojan. (Konec). — Človeško srce. Mirko. — In prav je tako. Mirko. — Narodne pripovedke. Priobčuje Mat. Valjavec. — O narodnih pesnih koroških Slovencev. Spisal I. Scheinigg. Dalje. — Nekoliko literarnih opazek. Spisal I. Pajek. (Konec). — Najzanimivejše in največje orgle na svetu. Spisal Danilo Fajgelj. — Sventipolk. Davorin Trstenjak. — Poročilo o hrvatskej književnosti. Spisuje I. Steklasa. — Drobnosti.

— („Dolenjskih Novic“) došla nam je 5. številka s prav poučno, po domače pisano vsebino. Ta prav spremeno uredovan list pridobiva si vedno več prijateljev in moral bi biti v vsakej boljšej kmetskej hiši.

— („Vrtec“) za mesec marec je prinesel za našo učenje se šolsko mladino sledče gradivo: 1. Pri zibelji (pesen, zložil A. Pin); 2. Rešitev iz razbojniške jame (povest po „Hardtmuthu“ poslovenil I. Vidic); 3. Upanje in obup (s podobo); 4. Sneženi mož (po Andersenu poslovenil A. B-č); 5. Tri lilijs sv. Jožefa (poslovenil Alojzij Vakaj); 6. Kmet in prorok (po „Vuku Vrčeviću“); 7. Razne drobjadi. — „Vrtec“ stoji za vse leto 2 gld. 60 kr., za pol leta 1 gld. 30 kr. Naročnina se pošilja „Vrčevemu uredništvu“ v Ljubljani, mestni trg št. 23.

— (Vabilo k društveni besedi,) katero priredi narodna Čitalnica Ljubljanska dne 8. marca 1885. Vspored: 1. Iv. pl. Zaje: „Pozdrav brodara“, moški zbor s samospevom za bariton; solist g. A. Puciha. 2. J. V. Koseski: „Divica Orleanska“, I. dejanje, 9. prizor; deklamuje gospica Josipina Vernikova. 3. Dvočak: „Zaupanje“, dvospev s spremljevanjem na klavirji; pojeta gg. V. Valenta in A. Razinger, spremljuje g. Ivan Pribil. 4. J. Raff: Fantazija o motivih iz Wagner-jeve opere „Tannhäuser“, svira na klavirji gospica M. Khamova. 5. L. van Beethoven: Dvospev za sopran in tenor iz opere „Fidelio“; pojeta gospa A. Svetkova in g. drd. M. Hudnik, na klavirji spremjava g. vitez Ohm-Janušovski. 6. J. V. Koseski: „Divica Orleanska“, IV. dejanje, 1. prizor; deklamuje gospica Josipina Vernikova. 7. Bazin: „Križari na moru“, moški zbor. Začetek ob pol 8. uri zvečer. Pristop k besedi imajo izključljivo le čast. p. t. društveniki Čitalnice.

Odbor.

— (Javna poskušnja.) Jutri popoludne ob 3. uri razkazoval bode v g. Tönniesa tovarni g. Gustav Bernheim, inženér iz Reimsa svojo kemijo brizgalnicu in delal poskušnje z gasilno tvarino „Pyro Extincteur“, katero je on izumil. Jednaki poskusi so se po drugih mestih baje kako dobro obnesli. Vsekakor bode zanimivo, ogledati si to predstavo.

— (Vagoni vkupe trčili) so danes poludne na tiru južne železnice v Latermanovem drevoedu. Od tovornega vlaka odklenilo se je nekako vagonov. Strojevodja to zapazivši, ustavi vlak. A mej tem pridržali so odklenjeni vagoni za vlamom in trčilo s toliko silo vanj, da je več vagonov poškodovanih.

— (Iz Šmarja pod Ljubljano) se nam piše: V četrtek 26. dan februvara ustavl se je deželn predsednik gosp. baron Winkler, vračajoč se iz Račine, kamor je bil šel ogledat po povodnji napravljeno škodo, pri nas v Šmariji, kjer ga je pričakovala požarna bramba in šolska mladina s svojo zastavo. Po pozdravu g. dekana Drobniča, in ko se se vsi poleg dekana stoječi gospodje predstavili, govoril je g. deželn predsednik z predstavljenimi, potem je šel v cerkev in v šolo. V šoli izpraveval je učence in učenke nekoliko sam, nekoliko po učitelji. V šoli bil je nad poldruko uro ter se prav zadovoljen poslovil od gg. učiteljev in od učencev. Po-

tem je šel v stanovanje g. dekana. Ko se je vrnil, stopijo Šmarski možje predenj in ga prosijo pomoči za prepotrebeni vodnjak. Obljubil je, da bode njih prošno po moči podpiral. Pri odhodu zadoneli so živahn živioklici.

— (V kranjsko hranilnico) uložilo je meseca februvara t. l. 2095 strank 505.603 gold. Izplačalo se je v istej dobi 1930 strankam 303.346 gld. 67 kr.

— (Tatvine.) Postopač Breskvar ukral je svoji ljubici, prezavši jej žep, 7 gld. Ko so ga redarstveniki prijeli, vrgel je ukradeni mošnjiček od sebe, v katerem pa je bilo le še 2 gld. in nekaj krajcarjev. Ostali znesek poplavilo je suho grlo. Policija izročila ga je sodniji. — V kavarni „Fischer“ ukradena je bila zadnje dni nekemu gospodu nova zimska sukna, vredna nad 40 gld., nekemu gospodu pa klobuk. Policija je prijela tatu, postopača Lovreta Čerhavca, ki je prišel brez zimske sukne in s slabim klobukom v kavarno, se ondu usel, pil črno kavo, potem pa se oblekel v novo zimsko sukno in pokril z dobrim klobukom, slabega pa pustil v kavarni.

— (Iz pred porotnega sodišča.) Pri včerajšnji tajni obravnavi obsojen je bil 57 letni star Matevž Škrbec zaradi hudodelstva spolskega posiljenja na šest let teške ječe, poostrene s postom, tamnico in trdim ležiščem.

— (V Celji) obsodili so v 2. dan t. m. bivšega profesorja dra. Neminarja zaradi goljufije na dva meseca ječe. Neminar je nekoga trgovca v Mariboru pregovoril, da mu je dal veliko sladkorja na upanje, če da bode „cognac“ izdelaval. Priseparjeni slador pa ni porabil za „cognac“, ampak prodal ga je nekemu drugemu štacunarju.

— (Lokalna železnica iz Celovca v Spodnjo Bistrico.) Na stroške konsorcija za gradnjo železnice iz Celovca v Borovlje izdelali so uradniki generalnega nadzorništva avstrijskih železnic čretež za lokalno železnico iz Celovca v Spodnjo Bistro, zraven za železnico v Gorenje Borovlje in za vlečno železnico v Viktring. Ta čretež je trgovinsko ministerstvo dne 7. pr. meseca doposlalo deželnim vladim v Celovci in je naložilo, da ga pregleda z ozirom na dotedne kraje. Obsega pa 16·2 kilometrov dolgo glavno progo od južne železnice kolodvora v Celovci pa do Spodnje Bistric, potem železnico, ki bi se od glavne blizu postaje Kaplje odcepila 3·25 kilometrov dolga v Gorenje Borovlje in slednjič 2·2 kilometrov dolgo vlečno železnico v Viktring. Graditeljni stroški so proračunjeni na poldruži milijon goldinarjev, t. j. na 61.900 gld. na jeden kilometer.

— (Znanostno preiskavanje Krasa.) V „klubu avstrijskih turistov“ na Dunaji osnoval se je poseben odsek, ki se imenuje „Kraški odsek“. Njegova posebna naloga je, da proučuje vodopisne razmere v tem oziru znamenitih kranjskih, zlasti notranjskih dolin in globelij. Vlani že je o tem imel jako interesantno predavanje sam načelnik tega odseka za jame, rekske dvorni sovetnik dr. Fr. pl. Hauer, ravnatelj c. kr. geološkega državnega zavoda. Jako spremni preiskovalec jam, g. Fr. Kraus, je potem delo nadaljeval in na njegove predloge je klub turistov ukrenil, da bode kolikor moč žrtval za kraška podzemeljska preiskovanja. Generalno ravnateljstvo južne železnice obljubilo je, da hoče zdatno podpirati društvo. Postavil se je poseben odbor za tehniška in znanostna dela. On bode sledil reko Pivko, kakor se pod zemljo vije, počenši od Pivške naprej morebiti prav v Postojinsko jamo. Če se mu to posreči, če pota izvede iz jedne jame v drugo, potem dobodem na Kranjskem odprt čudopoln podzemeljski labirint, kakeršnega ni v celi Evropi. To pa bodo tudi prve poskušnje za jednaka dela, uvidelo se bo, če je sploh mogoče prodirati po naših podzemeljskih jamah in vodah. Potem še le bode mogoče misliti, kako bi se dalo odvrniti notranjske povodnji, ki prihajajo leto za letom samo zato, ker se obilo deževje ne more odtekati po izključno podzemeljskih strugah, se torej v jama ustanavlja in tako napenja, da se vrhu zemlje prikaže celo jezero. Želeti je torej, da bi se vztrajno in mnogo podpirano nadaljevalo pričeto delo.

— (Za belice!) „Klub avstrijskih turistov“ naprosil je vse deželne zbole v planinskih kronovnah, naj ukrenejo zakone deželne, po katerih bi bilo prepovedano, za svoj obret s korenino izkopavati belice (Gnaphalium leontopodium, Edelweiss). Dotični naj bi bil primerno kaznjevan. V peticijah se pravi, da se za posebne kupce po sto in sto ti-

soč belic poruje in potem prodaje celo v Ameriko, tako se je batiti, da bodo te krasne cvetice, kjer je še moči priti do njih, s časom vse do zadnje uničene. V Švici že imajo stroge zakone proti izruvanju in prodajanju korenitih belic.

— (Zvezd repatic) bode letos dokaj videti, tako prve dni tega meseca komet Enkejev, aprila meseca jeden izmej kometov Tempeljevih potem julija ali avgusta meseca komet, ki ga je Tuttle ugledal 1858. leta v Cambridge. Pravijo, da v takih letih trta dosti in dobrega vinca rod.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Berlin 4. marca. „Norddeutsche Allgemeine“ pravi, da je od angleške strani objavljeni pogovor mej angleškim poslanikom in Bismarckom v 25. dan januvarja najčudnejša in največega obžalovanja vredna indiskrecija, vsled katere so zaupni pogovori mej državniki obeh vlad v bodoče nemožni. Bržkone so Angleži imeli namen, v francoski vzbudit nezaupnost proti Nemčiji, kar se jim pa menda ne bode posrečilo.

London 4. marca. V gorenjej zbornici naznanih je vlada, da so se Rusi močno proti Heratu naprej pomaknili in da nečejo zadovoljiti angleški zahtevi, da bi zavzete postojanke izpraznili. Ruska vlada izjavila je, da je ruski častnikom zauzorno, izogibati se konfliktov z Afgani. Zavozljana bilo bi se le tedaj batiti, ko bi Afgani napali ruske predstraže. O tem, je li angleško-ruska vojna zavisna od spora mej afganskimi in russkimi predstavnimi zahteva Granville, da se prijavi interpelacija.

Razne vesti.

* (Poštna hranilnica.) Meseca februvara t. l. uložilo se je v avstrijske hranilnice 14,392.169 gld. proti 14,065.502 prvega meseca t. l., izplačalo se je pa 12,467.314 gld. Novih knjižic se je izdal 13,179 proti 18,715 meseca januvarja t. l. Kranjska, Štajerska in Koroška prišedile so 10,863 ulog s 980.413 gld., povrnilo se jim je pa v 2347 slučajih 307.518 gld. Koncem minulega meseca t. l. ostalo je še v vseh poštnih hranilnicah 18,749.681 gld. prišedenih novcev.

* (Poljska zdravnica.) V Varšavi pričakujejo sedaj Poljakinja gospo Marijo Stobijesko, katera v Zjedinjenih državah Severne Amerike služi za izvrstno zdravnico očij. Gospa Stobijeska je stara kakih 40 let in se je s svojimi starši že davno izselila v Ameriko, se šolala zdravnštva na vsečilišči v Filadelfiji, ter se posebno urila v zdravljenju očij. Njena slava raznesla se je zlasti zadnji dve leti po vsej Severnej Ameriki, ko je ozdravila oslepelega brata predsednika republike Arturja ter mu vsled ročne in srečne operacije zopet podelila polnen vid. Zdravnica naselila se je potem v Milvanke in imela toliko posla z bolniki, da si je kmalu prislužila precejšnje premoženje. Svojem narodu zvesto udanej narodnjakinji se je pa vedno tožilo po domu in sedaj je ukrenila za dlje časa ostaviti Ameriko ter prebivati v svoji milej domovini.

* (Velik požar.) Iz Vesprima se poroča, da je 18. m. m. v občini Vanyoli v Ogerskej navstal v nekem skedenji ogenj, ki je v kratkem vsled silnega vetra uničil 40 poslopij s cerkvijo vred. Znovovi v zvoniku so se raztopili in popadali v gorečo hišo božjo. Od nesrečnih pogorelcov jih je malo zavarovanih.

* (V dveh letih 5 otrok.) 26. m. m. povila je na Dunaji trojčke (tri deklice) zasobnega uradnika soproga Berta Hautsch, katera je tudi lansko leto dvena zdravima dečkom podelila luč življjenja. Mati, izredno šibka gospa, in otroci so pri polnem zdravji.

* (Potres v Španiji.) Iz Madrida se dne 28. m. m. poroča: Prebivalci v pokrajinh Granadi in Malagi imeli so zopet dva močna potresa. V Loji in Granadi podrla se je vnovič več poslopij. Ljudstva polastil se je nov strah; vse beži na prosti in prebiva pod milim nebom. — Uradni seznam objavlja, da je vsled vseh silnih potresov samo po pokrajini Granadi 3346 popolnem podrtih in 2138 pa močno poškodovanih hiš in poslopij, 690 mrtvih in 1173 ranjenih ljudi.

* (Poroka z dvema soprogama.) Pred deželno sodnijo v Graudenzu obravnavala se je te dni tako redka pravda. Meseca decembra 1884 namreč hotel se je nek delavec, kateri je sedem in pol leta preživel že v ječi, oženiti z neko služkinjo. V dan poroke ima nevesta seveda preobil opravkov. Ko je ženin torej reče, naj ide ž njim k posvetnej gospoški, pravi nevesta k svoji mlaši sestri: „Pojdi pa Ti z mojim ženinom namestu mene, jaz moram pripravljati jedila za ženitino.“ Sestra gre z ženinom in dotični uradnik ja poroči. Pozneje pri cerkvenej poroki imel je pa ženin svojo pravo navesto s sabo. Sodnija obsodila je zato delavca na tri meseca, njegovi soprogi pa vsako po 14 dnij v zapor.

* (Velikansko izneverjenje.) Pregledovanje knjig blagajnega urada v državi Kentucky pokazalo je, da je v zadnjih letih izginilo iz državne blagajne nad 2 milijona dolarjev. Kdo je toliko vsoto izneveril, se še ne ve.

* (Požar.) Iz Novega Yorka se piše 2³. m. m.: Kakor poroča ravno semkaj došla brzojavka, pogorelo je v jutro 27. t. m. v Washingtonu krasno narodno gledališče. V gledališči stanjuče osobe so srečno rešili, tako da se ni nihče pri požaru ponesrečil. Škoda ceni se na 150.000 dolarjev.

* (Število prebivalcev večih evropskih mest.) Konci 1883. leta brojila so veča evropska mesta: London 4,019.000, Pariz 2,239.000, Berolin 1,192.000, Dunaj (policijski rajon) 1,169.209, Petrograd 928.016 (po številjenju 1881. leta), Hamburg (s predkrajji) 435.000, Vratislava 286.000, Monakovo 240.000, Draždane 229.000, Lipsko 160.000, Kraljevec 150.000, Kolonj 148.000, Frankobrod ob Menu 143.000 duš.

* (Ognjeniki v Ruskej.) Ognjeviti pojavi blizu ruske vasi Jonin v okraji Smolenskem, silovito vznemirajo že dolgo ljudstvo po vsej tamošnjej okolici. Ruski listi nam poročajo o teh prikaznih to-le: Že kakih 10 let opazujejo kmetje na bližnjej gori izredne in čudne prizore. Sneg na tej gori precej skopni in zadnja tri leta čujejo blizu gore pogosto podzemeljsko bobnenje; ob jednem se dviga kvišku iz vrhunca gore gost, črn dim. Letos opazujejo celo svetla plamena plapolati iz gore prihajača s sivim pepelom in lavo na dan. Vsa okolica je presenečena in ljudje hitre vkupe, da blizu gledajo čudni prizor. Tudi iz neke druge gore kakih 8 vrst od mesta Elni šviga včasih ogenj kvišku in okoli gore čuti se nenavadna topota.

* (Zaljubljeno pisemce v smodki.) Da se čestokrat v smodkah dobe razne tuje stvari, kakor slama, lasje, žebli itd., je obče znano. Da se pa v smodki nahaja tudi začetek tragičnega zaljubljenega pisemca, je vsekakor čudno in kaj novega. Tako pisal je nek priatelj iz Witten-a nemškemu listu v Kolonijo, da je nedavno našel v "fini" smodki zvit papir, na katerem je pisano v urgermanskom pravopisu to-le: "lie Auguste, ich deilhe dir mitt das ich dir mit dem Unnerowesir gester Abend gesehen habe, wen ich dat witerseh is es mit unsser lieba aus, Weil ich hofe, daste dir besserst..." Ne vemo, komu bi se bolj čudili, smodki, v katerej tiči zaljubljeno pismo, ali uzornej volapük-nemščini ali pa obema. Upajmo, da se je "Avgusta poboljšala" in da ni pobognila s podčastnikom ("Unnerowesirjem").

III. račun

o dohodkih in stroških za Jurčičev spomenik za dobo od 1. januvarja 1883. do 31. decembra 1884. I.

A. Dohodki.

V blagajnici je bilo ob zadnjem računu prebitka:

a) naloženih pri obrtniškem društvu v Ljubljani	gld. 65—
b) gotovine	" 3'02
c) in srečka Ljubljanskega posojila	" 20—
Vse vklj.	gld. 88'02
Za prodane knjige	" 609'58
Obresti od naloženega denarja	" 2'40
Vsega vklj.	gld. 700—
Ako se odštejejo stroški	" 565'97
kaže se prebitka	gld. 134'03
od katerega je v blagajnici gotovine	gld. 114'03
in srečka Ljubljanskega posojila št 50.026	" 20—
Vsega vklj.	gld. 134'03

B. Stroški.

Korektura II. in III. zvezka Jurčičevih spisov	gld. 138'25
Na račun tiska II. zvezka Jurčičevih spisov	" 250'30
Vezanje	" 128'08
Poština	" 16'34
Naprava omare in zaboja za knjige	" 16—
Cvetice na grobu in lepšanje groba	" 17—
Vsega vklj.	gld. 565'97

V Ljubljani, 31. decembra 1884.

Dr. Val. Zarnik, Dr. Jos. Staré, predsednik.

Zahvala.

Odbor veselice meščanov v Škofji Loki je blagovolil darovati čisti dohodek tukajšnjemu krajnemu šolskemu svetu s pristavkom, da se obrne v korist uboge šolske mladine na tukajšnji štirirazredni dečki ljudski šoli. Iz te svote pravile so se 16. dečkom hlače. Za to blagodušno darilo izreka v imenu staršev najtoplejšo zahvalo.

Krajni šolski svet v Škofji Loki,
duhé 2. marca 1885.

Jan. Stabel,
predsednik.

Zahvala.

Gospod Adolf Mulley, e. kr. poštar, predsednik kraj. šol. sveta in župan Dol. Logaški, daroval je tukajšnji soli zemlje id Evropo in za šolski vrt znesek 150 gld.; gospod Tomaz Tollazzi, posestnik in trgovec na Čevelj, kupil je oredje in vso drugo pripravo za šolski vrt; slavni odbor "Narodne šole" pa je za malo znesek poslal mnogo šolskega blaga revni mladini te šole. Vsem tem dobrotnikom izreka najtoplejšo zahvalo.

vedstro dvorazredne ljudske šole v Dol. Logatei,
dné 1. marca 1885.

A. Ribnikar,
nadmestnik.

Tujiči:

3. marca.

Pri Štenu: Bacher z Dunaja. — Pick iz Linca. — Dr. Šust iz Trsta. — Arko iz Zagreba. — Boncelj iz Zeleznikov. — Malli iz Celjeve.

Pri Štenu: Müller z Dunaja. — Windt iz Prage. — Euphrat z Dunaja. — Mulley iz Vrhneke. — Schwarz iz Budimpešte — Dr. Fleve iz Dignane.

Pri avstrijskem cesarju: Lutz iz Trsta. — Rosner iz Zagreba. — Gaber iz Škofje Loke — Štrunc iz Kamnika.

Tržne cene v Ljubljani

dné 4. marca t. l.

Pšenica, hktl.	gl. kr.	Špeh povojen, kgr.	gl. kr.
Rež,	683	Surovo maslo,	85
Ječmen,	53	Jajce, jedno	2
Oves,	25	Mleko, liter	8
Ajda,	471	Goveje meso, kgr.	61
Proso,	585	Teleje	62
Koruza,	36	Svinjsko	51
Krompir,	20	Koštrunovo	36
Leča,	8	Pišanece	50
Grah,	8	Golob	18
Fizol,	50	Sen, 100 kilo . . .	19
Meslo,	92	Slama,	178
Mast,	82	Drvna trda, 4 metr.	820
Špeh frišen,	54	mehka,	560

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Močina v mm.
3. marca	7. zjutraj	736 65 mm.	0°8 C	sl. jvz.	snež.	6.20 mm.
	2. pop.	737 24 mm.	2°7 C	sl. zah.	obl.	20
	9. zvečer	737 00 mm.	1°4 C	sl. vzh.	obl.	snega.

Srednja temperatura 1°6°, za 0°5° pod normalom.

Dunajska borza

dné 4. marca t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	83 gld. 75 kr.
Srebrna renta	84 " 30 "
Zlata renta	108 " 35 "
5% marčna renta	99 " 35 "
Akcije narodne banke	868 "
Kreditne akcije	304 " 80 "
London	124 " 20 "
Napol.	9 " 80 "
C kr. cekini	5 " 80 "
Nemške marke	60 " 50 "
4% državne srečke iz 1854.	250 gld. 129 " 50 "
Državne srečke iz 1861.	100 gld. 173 " 30 "
4% avstr zlata renta, davka prosta	108 " 30 "
Ogrska zlata renta 6%	99 " 25 "
papirna renta 5%	94 " 30 "
5% štajerske zemljije obvez oblig	104 " "
Dunava reg. srečke 5%	100 gld. 115 " 75 "
Zemlj. ob. avstr 4 1/2% zlati zast. listi	123 " "
Prior oblig. Elizabetine zapad. železnice	112 " 75 "
Prior oblig. Ferdinandove sev. železnice	105 " 75 "
Kreditne srečke	100 gld. 179 "
Rudolfove srečke	10 " 19 " 25 "
Akcije anglo-avstr. banke	120 " 109 " "
Tramway-društ velj	215 " "

Komi ali trgovski pomočnik

za trgovino z mešanim blagom, urem prodajalec, močen, slovenskega in nemškega jezika zmožen in z dobrimi službenimi spričevali, želi svoje mesto spremeniti. — Natanko se izve pri upravnosti "Slovenskega Naroda". (122—1)

Hiša s prodajalnico

tudi posebno pripravna za gostilno na Notranjskem v Slavini pri Postojni se pod zelo ugodnimi pogoji daje v najem ali tudi prodaja. Legi hiše je ugodna za vsakeršni promet in se je tudi do zdaj dobro rentirala. Daje se v najem, ker je nje posestnik drugje moral oskrbnitvo premoženja prevzeti. — Ponudbe naj se pošiljajo na upravnštvo "Slovenskega Naroda". (111—3)

Dr. Spranger-Jeve

kapljice za želodec.

Tajni medicinski in dvorni sovetnik dr. Bücking, medicinski sovetnik dr. Cohn, dr. Männig in mnoge druge zdravniške avtoritete so je preskusile in je za izviro domače (ne tajno) sredstvo priporočajo proti vsem želodčnim in trebušnim boleznim. Pomagajo tako proti migreni, krču v želodeci, omedlevici, glavobolju, trebušobolju, zasliženju, želodčni kislini, vzdigovanju, omotici, koliku, škrofelnjom itd., proti zlatej žili, zapretju. Hitro in brez bolečin mede in povrnejo slast do jedij. Poskusite samo z malim in preprečite se sami. Jedna stekl. 50 in 30 kr.

Pri gospoda lekarji Svobodi, pri Zlatem orlu, na Prešernovem trgu. (716—1)

generalnega pasažnega agenta,

Via dell' Arsenale Nr. 13, Teatro Comunale, v Trstu.

Zaradi vožnje blaga obrne naj se na Emilianu d' Ant. Poglajen, generalnega agenta v Trstu.

Lastnina in tisk "Narodne Tiskarne".

Emiliano d' Ant. Poglajen, generalnega agenta v Trstu.

Emiliano d' Ant. Poglajen, generalnega agenta v Trstu.

Emiliano d' Ant. Poglajen, generalnega agenta v Trstu.